

ADMONITIO

IN PROSPERI PRO AUGUSTINO RESPONSIONES AD CAPITULA GALLORUM.

Doctrinam quam S. Augustinus contra Pelagianos, inimicos gratiae Christi, per annos viginti et amplius, zelo vere apostolico accensus, nec ab apostolicae Pauli doctrinae principiis vel transversum unguem (ut aiunt) declinando, defenderat, quam sedis apostolicæ pontifices, tamquam apostolicam et catholicam, sua auctoritate roboraverant, Gallo quidam presbyteri, nec tam eximius S. Prosperi versibus convicti, sed propriis præjudiciis plus aequo servientes, partim ex ignorantia, partim ex ingenii sui confidentia majore, reprobare non sunt veriti. Unde ut tam sublimis doctrinæ præconem cum doctrina in odium plurium adducerent, in mentem ipsis venit loca quædam, e scriptis maxime paulo ante mortem ab eo in lucem emissis, mala arte ex operum contextu evellere, et sub verbis ad invidiam ei comparandam compositis in indiculum redacta, passim apud indoctam plebem disseminare. Quorum ini quis conatibus obfuscari satagens strenuus sancti doctoris discipulus et assertor, quæ illi ex perverso intellectu damnabant, rectam explicationem et Augustini libris omnino conformem, sufficiendo defendere non distulit: hoc intendens, ut simplicium fides salva maneret contra subreptiones iniqua loquentium, et tota eximit in Ecclesia magistri auctoritas debita veneratione non fraudaretur; siveque (Deo operante) et infesti illi Augustinianorum operum censores ad sanorem mentem reversi, in nullo amplius a tramite recie et salubris doctrinæ deviant.

Qui fuerint illi designare aut non potuit aut noluit: cum illi forte nomina sua prodere erubescerent, magis quam perversos sensus evulgare. Erant certe ex Massiliensibus, Cassiani discipulis forte aut sectatoribus, qui talis viri gloriam ultra modum amulabantur, qui agre cerebant non probari Prospero sui magistri ingenio confictum systema. Cui quidem ut obsequium aliquod pro viribus præstarent, Augustinam ipsum rati sunt impeti a se debere, et ab adepta auctoritate fideque esse submovendum. Quod non multo post sancti Augustini obitum, id est, anno circiter 431, contigisse facile crediderimus.

Objectionibus ergo quindecim doctrinam Augustini traducere molientes, septem priores contra prædestinationem gratuitam hominum quorundam pre aliis dirigunt; octavam de voluntate Dei erga salutem hominum; nonam circa extensionem redemptionis Christi; decimam de dispensatione Evangelii; undecimam et duodecimam, quod Deus auctor esse peccatorum diceretur; decimam tertiam de fine creationis hominum; decimam quartam, quod incredulitas Deo ascribatur; decimam quintam, de præscientia cum prædestinatione confusione. Singulis S. Prosper quantum satis est respondens, totidem sententiis postea subjectis, sensus suos in ante dictis fusius expressos sub simplici expositione oculis legentium subjicit: ut inde manifestum fiat omnibus, ea quæ de supra scriptis capitulis intelligebat, nulla eam circumloquendi arte praetexere, sed absolute ac libere et prava respuere, et consensem probabilibus non negare, ut ait in fine operis.

S. PROSPERI

AQUITANI

PRO AUGUSTINO RESPONSIONES

AD CAPITULA OBJECTIONUM GALLORUM CALUMNIANTUM ^a.

Praefatio.

203 Doctrinam, quam sanctæ memoriae Augu-
stinus episcopus contra Pelagianos inimicos gratiae
Christi, et liberi arbitrii ^b decomptores, per multos
annos apostolice asseruit, litterisque mandavit, qui-
busdam visum est, ^c aut non intelligendo, aut intel-
ligi eam nolendo, reprehendere: et hoc quasi com-
pendium cognitionis his qui judicio eorum duce-
bantur, afferre; ut quæ in libris prædicti viri dam-
nabilia se reperisse jactabant, brevium capitulorum

A indiculis ^d publicarent: talique commento ^e et de-
testationem ejus quem impeterent, obtinerent; et
ab his quæ infamassent, curam exterriti lectoris
204 averterent. Ne ergo hanc persuasionem te-
mtere quis recipiat, et talem putet sensum scri-
piis catholici inesse doctoris, qualem eum qui
frustra calumniantur ^f ostentant; singulis capitulis
quæ ^g damnationis titulo prænotarunt, brevi et abso-
luta professione respondeo: in nullo recedens a tra-

^a Titulus istius libri in ms. Joliensi talis est: *Incipit liber Responsionum Prosperi contra capitula Gallorum, quæ contra libros beati Augustini opposue- runt de Prædestinatione.*

^b Ita editiones omnes. Quæ vox decomptores si-
gnificare videtur eos quibus est responsurus totos
esse ut liberum arbitrium ornent et prædicent ultra
quæcum debeat. Vetus codex Remigianus a prima
manu habuit *deceptores*, a secunda vero *defensores*.
Quod ultimum legimus in ms. Regio et Joliensi, et
in capite librorum de Vocatione gentium infra.

^c Sola edit. Colon., aut intelligendo; et statim
mss. Reg. et Jol., aut eam intelligere nolendo. Jol.
alias, aut etiam.

^d Colon. cum hac recent., prædicarent.

^e Ms. Reg., et detestatione ejus quam impeterent,
detinerent. Ms. Jol. habet etiam detinerent. Reliqua
ut in textu.

^f Ms. Reg. et Jol., ostendunt.

^g Ita codex Remigianus. Ms. Reg. et Jol., quæ
damnationis capitulo. Editi, quæ rationis titulo.